

ಬಿಸಿಲು
ಬೆಳದಿಂಗಳು

ಡಾ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿ
swamiji@taralabalu.org

ನಾಲ್ಕು ಜರ್ಮನ್ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು

‘ಜಗದ್ಗುರುವಾಗುವವನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಗುರುವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಓದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದಲು ನಮಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ಪಡೆದು ಓದುತ್ತಾ ಬಂದ ನಮಗೆ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ದೊರೆತರೆ ಮಾತ್ರ ಓದಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೃಢನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಗೋ ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹಿರೇಮಲ್ಲೂರ ಈಶ್ವರನಾರವರಿಗೆ ತಿಳಿದು “ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡುಪಿಡುವವರು ಸಮಾಜದಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಮಠದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನಮಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಉನ್ನತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಫಲವಾದವು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಓದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆಯೆಂಬ ಅಪಸ್ವರಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು. ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಮತ್ತೆ ವಾಪಾಸು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ತವರೂರು ಎನಿಸಿದ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಂದ DAAD ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸುದೈವಕ್ಕೆ ನೆರೆಯ ಆಸ್ಟ್ರಿಯಾ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಯೆನ್ನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ Post-doctoral Fellowship ಮುಂಜೂರಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂಜೂರಾಗಿ ಬರಲು ಕಾರಣ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ವಿಯೆನ್ನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಡಾ. ಗೆರ್ಟ್‌ಹಾರ್ಡ್ ಓಬರ್‌ಹಾಮರ್ (Gerhard Oberhammer) ಅವರು ನಮ್ಮ Ph.D ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಬಾಹ್ಯಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು (External Examiner) ಎಂಬ ವಿಷಯ ನಂತರ ವಿಯೆನ್ನಾಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಪೂನಾದ Goethe Institute ನಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಕೆಲವು ರೋಚಕ ಕತೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

1. ಜೇಬುಗಳ್ಳೆ

ಒಮ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯವಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಆ ನಗರ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಜೆ ವೇಳೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಆತ್ಮಿಯ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಾದ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು. ಸಮಯ ಕಳೆದಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲಿನತ್ತ ಹೊರಟ. ವಾಪಾಸು ಬರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲು. ದಾರಿ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ಓಡಾಟವೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಯಾರದೋ ಕಾಲಿನ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಚೆಬದಿಯ ಮೂಲೆಯೊಂದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಿರುಸಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಬಂದವನೇ ಇವನಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಬಿರುಸಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಏನನ್ನೋ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ. ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇಬುಗಡಿಯಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದವು. ತಕ್ಷಣವೇ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ‘ಗಡಿಯಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ’ ಎಂದು ಏರುದ್ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆದರಿ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ. ಕಳುವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಜೇಬುಗಡಿಯಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತಾನು ತಂಗಿದ್ದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪದ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡದ್ದೇನು? ಅವನು ಮಲಗಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದ ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ಅವನ ಸ್ವಂತದ ಜೇಬುಗಡಿಯಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್ ಎರಡೂ ಇದ್ದವು! ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನ ಜೇಬುಗಡಿಯಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ಸ್‌ನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಬಂದ ‘ಜೇಬುಗಳ್ಳೆ’ ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದ!

2. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ

ರೈಲು ಜರ್ಮನಿಯ ಗಡಿರೇಖೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಪೌಂಡ್ ಕಾಫಿಪುಡಿ ಇದೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಬಿಗಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಸುಂಕ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ” ಎಂದು ತನ್ನ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಬೋಳುತಲೆಯ ಡೊಳ್ಳು

ಅಂಚೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿ ರೈಲ್ವೆನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊರ್ವ ಅಪರಿಚಿತ ಮಹಿಳೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ “ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಚೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿದಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. “ಓ ದೇವರೇ! ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು, ಈಗ ತಾನೆ ಅಂಚೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿದೆನಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು ಕಾರಣ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕೋಟಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು: “ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಚೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿರಿ!”

ಸಹೃದಯ ಓದುಗರೇ! ಈ ವರ್ಷ ನಡೆದ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಥೆಯ ಗಂಡನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ ಚೀಟಿಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಓದಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಮೊದಲು ನೀವೇ ಓದಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಓದಲು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೈಹಿತರು ಮತ್ತು ಹಿತೈಷಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! ನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ! ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಈಗಲಾದರೂ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! ಮಾನ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ; ಈ ನಾಡಿನದು ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ!

30.12.2009

ಶ್ರೀ ತರಳಬಾಳು ಜಗದ್ಗುರು

ಡಾ|| ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ

